

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΕΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 12 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Ο ΑΜΦΙΣΗΜΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ Μ.Ε.ESCHER

(Δεξιόστροφα) Μαριτίνα Πάτραλη, Νικολέττα Κουνή,
Αναστασία Βλαχογιάννη,
Άννα Δασκαλάκη

Ο ΧΩΡΟΣ ΣΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

(Α' ΛΥΚΕΙΟΥ)

Ο χώρος αποτελείται από τρεις διαστάσεις: ύψος, πλάτος, βάθος.

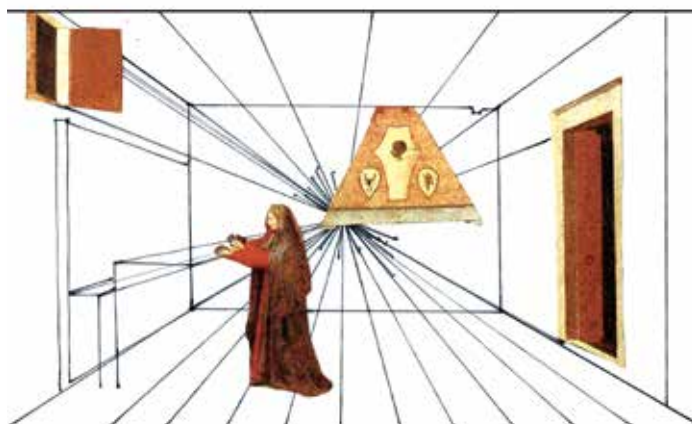
Το ζωγραφικό επίπεδο από δύο: ύψος και πλάτος.

Η αναπαράσταση του κόσμου και της ζωής στη δισδιάστατη επιφάνεια του ζωγραφικού επιπέδου υπήρξε πάντοτε για τον άνθρωπο ένα πρόβλημα, το οποίο, ανάλογα με τους ζωγραφικούς κανόνες των διάφορων εποχών, έλυσε με διαφορετικούς τρόπους.

Ο ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΟΡ ΑΡΤ

Αθηνά Χιονίδου

Ο ΠΡΟΟΠΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ

Στέφανος Κασσιμάτης

**Ο ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ
ΤΟΥ ΚΥΒΙΣΜΟΥ**

Μαρία Φαθαγγά

Ο ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

Άννα Μπαλή, Αντωνία Παπαθανασίου,
Νεκταρία Παραρά, Ελπίδα Τζάφα

**Ο ΑΦΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ
ΣΤΑ ΚΟΛΑΖ ΤΟΥ MATISSE**

Ευάγγελος Παπαμιχαήλ

Επιμέλεια έργων
κ. Γκαβαϊσέ Βασιλική
Καθηγήτρια Εικαστικών

Στη μηχανή του χρόνου:

200 χρόνια

από την ίδρυση της
Φιλικής Εταιρείας

Αν ο Εμμανουήλ Ξάνθος, ο Αθανάσιος Τσακάλωφ και ο Νικόλαος Σκουφάς, αλλιά και τα υπόλοιπα μέλη της Φιλικής Εταιρείας βρίσκονταν εν ζωή, θα έσβηναν φέτος 200 κεράκια, γιορτάζοντας τα 200 χρόνια από την ίδρυση της οργάνωσης το 1814 στην Οδησσό. Ήταν ο σημαντικότερος από τους μυστικούς συνασπισμούς που οργανώθηκαν στην υποδουλωμένη από τους Τούρκους Ελλάδα και είχε ως στόχο την αποτίναξη του Οθωμανικού ζυγού, ή «την ανέγερσιν και απελευθέρωσιν του Ελληνικού Έθνους και της Πατρίδος μας», όπως διατύπωσε ο ίδιος ο Ξάνθος.

Οι Φιλικοί δεν κατορθώνουν αμέσως να κερδίσουν την εμπιστοσύνη και τη στήριξη των συμπατριωτών τους. Την περίοδο 1814-1816, αριθμούσε μόλις 20 μέλη, ενώ το 1817 δεν ξεπερνούσε τα 30. Η κατάσταση όμως ανατρέπεται το 1818, όταν ξαφνικά οι μυήσεις αυξάνονται ραγδαία. Ως το 1820 η Φιλική Εταιρεία έχει εξαπλωθεί σχεδόν σε κάθε γωνιά του ελληνικού χώρου, καθώς και στην πλειοψηφία των Ελληνικών παροικιών του εξωτερικού. Τους πρώτους μήνες του 1821 η οργάνωση μετρά 10.000 μέλη, γνωστά, όμως, μας είναι μόλις τα 1906 από αυτά.

Η δομή της είναι πυραμιδοειδής. Στην κορυφή της πυραμίδας δεσπόζει η «Αόρατη Αρχή», η μυστική ηγεσία

της οργάνωσης που κινεί τα νήματα.

Το 1818 αποφασίζεται η έδρα της Φιλικής να μεταφερθεί από την Οδησσό στην Κωνσταντινούπολη, τον πυρήνα της Οθωμανικής εξουσίας. Ο θάνατος του Σκουφά, όμως, παραμένει σοβαρή απώλεια. Κατά συνέπεια, οι υπόλοιποι ιδρυτές επιχειρούν να βρουν μια γνωστή, μεγάλη προσωπικότητα να αναλάβει τα νήια, θέλοντας να προσδώσουν μεγαλύτερο κύρος στον συνασπισμό. Στις αρχές του 1818 λαμβάνει χώρα μια συνάντηση με τον Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος όχι μόνον αρνείται, αλλά αργότερα γράφει πως, κατά τη γνώμη του, οι Φιλικοί ήταν υπαίτιοι για τον όλεθρο που προμηνυόταν. Τελικά, μετά από αρκετές επαφές, τον Απρίλιο του 1820 αναλαμβάνει την αρχηγία της Φιλικής Εταιρείας ο Αλέξανδρος Υψηλάντης.

ήδη προδοθεί, η επανάσταση κηρύσσεται τον Φεβρουάριο του 1821 στο Ιάσιο, πρωτεύουσα της Μολδαβίας. Την ίδια χρονολογία ιδρύεται από τον Υψηλάντη και ο Ιερός Λόχος, η πρώτη οργανωμένη στρατιωτική μονάδα τόσο των Ελλήνων, όσο και της Επανάστασης στη Φωξάνη. Στις 24 Φλεβάρη κυκλοφορεί η περίφημη προκήρυξη του Υψηλάντη, «ΜΑΧΟΥ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ» στην οποία ανταποκρίνονται αρκετοί Έλληνες, μεταξύ των οποίων οι νέοι. Η προδοσία και τα απρόοπτα δεν λείπουν: Η προϋποσχεθείσα Ρωσική βοήθεια δεν φτάνει ποτέ, ενώ οι επαναστάτες ο Υψηλάντης και Σούτσος αφορίζονται επίσημα από το Πατριαρχείο.

Μπορεί η μάχη του Δραγατσανίου τον Ιούνιο του 1821 να οδήγησε στη σφαγή των νέων του Ιερού Λόχου και

Επιστροφή στο Παρόν

Γράφοντας αυτό το άρθρο, «έπιασα» τον εαυτό μου να αναρωτιέται πώς θα αντιδρούσαν οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας, τα μέλη της ή οι ιεροδοκίτες αν έβλεπαν τον τρόπο με τον οποίο αντιδρούμε στα σύγχρονα προβλήματα.

Δεν πιστεύω πάντως πως θα υπέκυπταν στην οικονομική ύφεση, ή σε ένα σχετικά απαιτητικό εκπαιδευτικό σύστημα που καθιστά τους μαθητές ρομπότ. Δε θα άφηναν τις δυσκολίες να τους καταβάλουν ηθικά, ψυχικά και πνευματικά όπως κάνουμε εμείς σήμερα. Αντιθέτως - και αποδεδειγμένα - θα μάχονταν ενάντια σε ό,τι τους ταλάνιζε, αλλά κυρίως δε θα έχαναν ποτέ την υπομονή τους, την ελπίδα τους και την πίστη στη δύναμη του δικαίου και της θέλησης. Γιατί λοιπόν να μην μπορούμε να κάνουμε το ίδιο;

Μαριλιάνα Ζάκκα,
Β'1 Λυκείου

Αν ο Εμμανουήλ Ξάνθος, ο Αθανάσιος Τσακάλωφ και ο Νικόλαος Σκουφάς,

αλλά και τα υπόλοιπα μέλη της Φιλικής

Εταιρίας βρίσκονταν εν ζωή, θα έσβηναν

φέτος 200 κεράκια, γιορτάζοντας

τα 200 χρόνια από την ίδρυση της

οργάνωσης το 1814 στην Οδησσό

Όταν κρίνεται πως οι συνθήκες για την πραγματοποίηση της εξέγερσης είναι επαρκώς ώριμες, οι Φιλικοί καταστρώνουν ένα μεγαλεπήβολο και φιλόδοξο σχέδιο: Αρχικά, πρέπει να ξεσπάσει ταυτόχρονα επανάσταση των Σέρβων και των Μαυροβουνίων, καθώς και των Μολδοβλάχων. Παράλληλα, θα πυρπολούνταν ο τουρκικός στόλος στην Κωνσταντινούπολη, ενώ ο Υψηλάντης θα ηγείτο της επανάστασης στην Πελοπόννησο. Μετά από διάφορες διχογνωμίες και αφού κάποια από τα σχέδια είχαν

στη συντριβή του κινήματος στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, αποτέλεσε πάντως και τον ιδανικό αντιπερισπασμό για να κηρυχθεί η Επανάσταση στον ελληνικό χώρο ή στην Πελοπόννησο και να υπερκεραστούν οι αντιρρήσεις των προκρίτων.

Σύμφωνα με τη Βικιπαίδεια, τους νεότερους χρόνους, κατ'απομίμηση της Φιλικής Εταιρείας, δημιουργήθηκαν άλλες δύο οργανώσεις με αυτήν την ονομασία στη διάρκεια της Μεταξικής Δικτατορίας: μία με έδρα την Αθήνα και μία στην Κρήτη.

Όλοι γνωρίζουμε για την υπόθεση του σφετερισμού των μαρμάρων του Παρθενώνα, τα οποία μεταφέρθηκαν στη Βρετανία το 1806 από τον Τόμας Μπρους, 7ο κόμη του Έλγιν, πρέσβη στην Οθωμανική Αυτοκρατορία από το 1799 μέχρι το 1803. Επωφελούμενος από την Οθωμανική κυριαρχία στην ελληνική επικράτεια, κατόρθωσε να αποκτήσει φερμάνι από τον Σουλτάνο για την «αποκαθήλωσή» τους από

«Μία μέρα ένας Άγγλος άρχοντας ανέβηκε στην Ακρόπολη για να βγάλει και να πάρει μαζί του τις έξι μαρμαρένιες Κόρες. Πήρε τη μία και άφησε παραγεγυιά στους Τούρκους να πάνε τη νύχτα να βγάλουν και να του κουβαλήσουν τις άλλες. Πραγματικά, τη νύχτα, πήγαν οι Τούρκοι να τις πάρουν, αλλά όταν ανέβηκαν στο Κάστρο, κόντεψαν να τρελαθούν από τον φόβο τους. Οι Κόρες έκλαιγαν και φώναζαν

Σήμερα, η διεκδίκηση των μαρμάρων του Παρθενώνα από την πατρίδα συνεχίζεται. Μόνο το μέλλον θα δείξει αν η ξενιτεμένη Κόρη θα ανταμώσει ξανά τις αδελφές της...

Ιστορίες... από το παρελθόν

τον Παρθενώνα με σκοπό την μέτρηση και την αποτύπωσή τους σε σχέδια». Τελικά, τα γλυπτά δεν αποκαθηλώθηκαν, αλλά φυγαδεύτηκαν. Αποθηκεύτηκαν στο Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου το 1816...

Το γεγονός αυτό ήταν – και είναι – ιδιαίτερα επώδυνο για τους Έλληνες, οι οποίοι έπλασαν διάφορους μύθους για να παρηγορήσουν την πληγωμένη τους συνείδηση. Σύμφωνα με τον πιο διαδεδομένο από αυτούς, οι κάτοικοι των κοντινών περιοχών ακόμη ακούν τις Καρυάτιδες που έχουν απομείνει να θρηνούν και φωνάζουν για τη χαμένη τους αδελφή:

την αδερφή τους που την είχε πάρει ο μιλόρδος κι όλος ο τόπος αντηχούσε από τα μοιρολόγια τους. Το 'βαλαν στα πόδια οι Τούρκοι κι ούτε που θέλησαν ποτέ να τις πειράξουν. Και πολλοί άνθρωποι, κάτω από το Κάστρο, άκουγαν τις Κόρες να κλαίνε τις νύχτες και να ζητούν την αδερφή τους...»

Σήμερα, η διεκδίκηση των μαρμάρων από την πατρίδα τους συνεχίζεται. Μόνο το μέλλον θα δείξει αν η ξενιτεμένη Κόρη θα ανταμώσει ξανά τις αδελφές της...

Μαριλιάνα Ζάκκα
Β'1 Λυκείου

Εντυπωσιασμένη από την επίσκεψή μου στον αρχαιολογικό χώρο του ναού Επικούρειου Απόλλωνα Βασσών Αρκαδίας, το περασμένο καλοκαίρι, θέλησα να γράψω λίγα λόγια για αυτόν τον χώρο, που ίσως να μην είναι γνωστός στους περισσότερους. Ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνα βρίσκεται σε απόσταση 14χλμ. νότια της Ανδρίτσαινας σε υψόμετρο 1.130μ., επάνω στο όρος Κωτίλιο και έχει μέγεθος μεγαλύτερο από αυτό του θαυμαστού Παρθενώνα στην Ακρόπολη των Αθηνών (6x15 κίονες αντί του κανονικού 6x13 κίονες).

Η ιστορία του ιερού αυτού συνδέ-

χτίστηκε το 420-400π.Χ. από τους Φιγαλείς. Οι Φιγαλείς από τον 7ο αι. π.Χ. λάτρευαν τον θεό Απόλλωνα Βασσίτα, ως συμπαραστάτη στον πόλεμο ή στην αρρώστεια. Για τον λόγο αυτό του δόθηκε η προσωνυμία «Επικούρειος».

Ο ναός αυτός, δωρικού ρυθμού, υπέστη αρκετές καταστροφές. Οι καταστροφές αυτές άρχισαν από τους ρωμαϊκούς χρόνους, όταν κατά την άποψη ορισμένων μελετητών, αφαιρέθηκαν γλυπτά και ανάγλυφες μετόπες της πρόστασης και μεταφέρθηκαν από τον Αύγουστο στη Ρώμη, προκειμένου να διακοσμήσουν δημόσια

και τους σεισμούς.

Επειδή οι συνθήκες αυτές υφίστανται και σήμερα, αποφασίστηκε και εφαρμόστηκε ως λύση άμεσης προτεραιότητας, η εγκατάσταση στέγαστρου προστασίας του ναού και η εγκατάσταση νέου αντισεισμικού

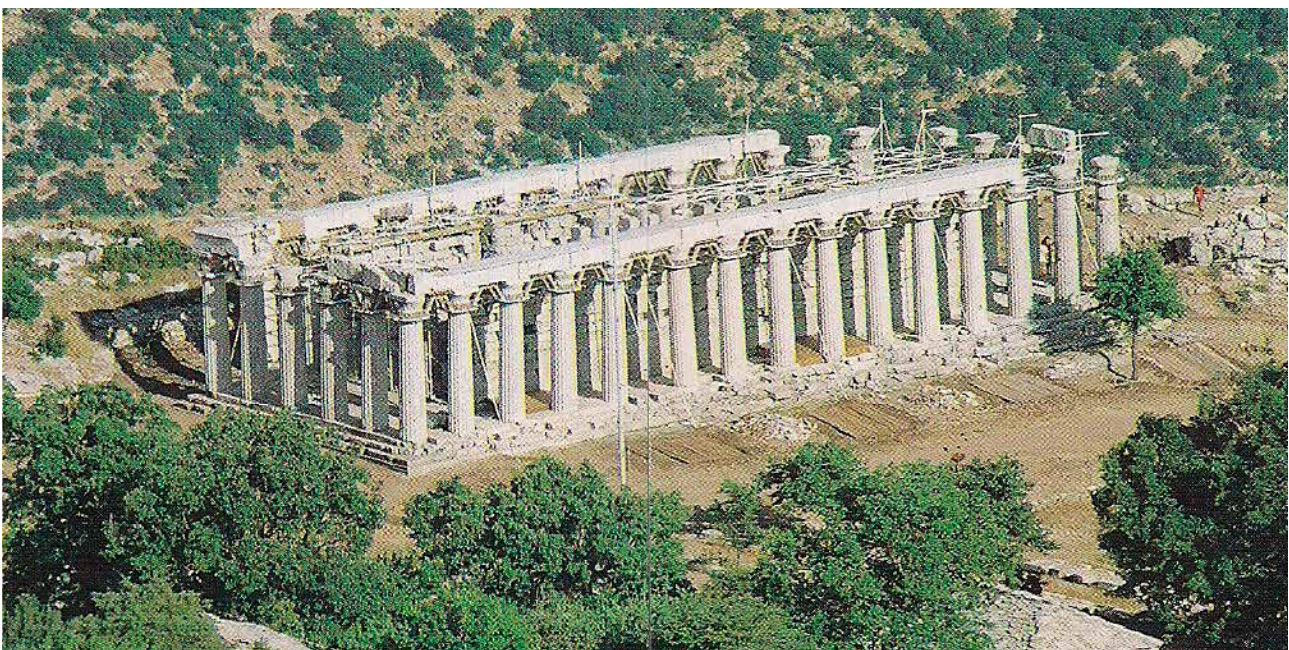
Ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνα Βασσών

εται με τις πολεμικές περιπέτειες της Φιγαλείας, καθώς και με τις συνεχείς συγκρούσεις των Αρκάδων εναντίον των Σπαρτιατών. Στις συγκρούσεις αυτές, σχεδόν πάντοτε, οι Αρκάδες ήταν σύμμαχοι με τους γείτονές τους Μεσσηνίους και πολέμησαν τουλάχιστον τέσσερις φορές εναντίον της Σπάρτης (Μεσσηνιακοί πόλεμοι: 743-724, 668-657 και 464-460π.Χ.). Ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνα

κτήρια της πρωτεύουσας. Τέτοιου είδους καταστροφές συνεχίστηκαν μέχρι και τα νεότερα χρόνια. Ακόμη, άλλες καταστροφές, εξαιτίας των οποίων κατέρρευσε ο ναός αυτός, οφείλονται στο γεγονός ότι ήταν εκτεθειμένος στις καιρικές συνθήκες της περιοχής, όπως τον παγετό, τις απότομες μεταβολές της θερμοκρασίας κατά τη διάρκεια του 24ώρου, τους ισχυρούς ανέμους, τις βροχές

ικριώματος και συστήματος αντικεραυνικής προστασίας. Έτσι, ο ναός προστατεύεται και ο κόσμος μπορεί να τον επισκεφτεί και να τον θαυμάσει, ενώ ταυτόχρονα του δίνεται η δυνατότητα να παρακολουθήσει τις εργασίες αναστήλωσης του ναού μέσα από ενημερωτικό, οπτικοακουστικό υλικό.

Αλεξάνδρα Χατζηεμμανουήλ
Γ'2 Λυκείου

Ένα νέο σύστημα, ένα νέο ερωτηματικό

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι από γενιά σε γενιά οι έφηβοι αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερο φόρτο εργασίας. Άλλωστε, αν το καλοσκεφτούμε, πόσο ελεύθερο χρόνο διαθέτει καθένας από εμάς ημερησίως για να ξεκουραστεί και να ασχοληθεί με ό,τι του κεντρίζει το ενδιαφέρον εκτός των υποχρεώσεών του; Μία μόνο συζήτηση με τους γονείς ή τους συγγενείς μας αρκεί για να αντιληφθούμε πόσο έχει τροποποιηθεί η καθημερινότητα των νέων σε σχέση με τα παλαιότερα χρόνια. Πλέον, όλοι οι μαθητές είμαστε «πιόνια», θα λέγαμε, σε παρτίδα παιχνιδιού των «δυνατών». Στόχος τους είναι η επίδειξη των ικανοτήτων τους μέσω των συνεχών αλληλαγών στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, οι οποίες σύμφωνα με τα λεγόμενά τους αποσκοπούν στην εκπλήρωση του κοινού μας συμφέροντος. Τελικά, αυτό το όραμα παίρνει υπόσταση ή απλώς υλοποιείται ένα σχέδιο μετατροπής του τρόπου εξέτασης των παιδιών χωρίς ουσιαστικό όφελος;

Συζητώντας με παιδιά της ηλικίας μας, τα οποία βρίσκονται αντιμέτωπα

με το Νέο Λύκειο αποδεικνύεται ότι μεγάλο μέρος αυτών δυσκολεύεται να αντεπεξέλθει ή τουλάχιστον δεν αποδίδει στον επιθυμητό βαθμό. Ωστόσο, σημαντικό θα ήταν να αναφέρουμε ότι μεγάλο μερίδιο ευθύνης επιρρίπτεται και στους εκπαιδευτικούς πολλών σχολείων, διότι στέκονται αδιάφοροι μπροστά στα δρώμενα και τις αλληλαγές χωρίς να καταβάλουν την απαραίτητη προσπάθεια, να κινητοποιούν τους εφήβους ενθαρρύνοντάς τους και εφοδιάζοντάς τους με τις απαραίτητες γνώσεις. Ως αποτέλεσμα οι νέοι καταφεύγουν στην εναλλακτική της φροντιστηριακής ενίσχυσης. Φυσικά, αυτό δεν είναι η λύση. Δυστυχώς η χώρα μας είναι μία από αυτές στις οποίες η κύρια εκπαίδευση δεν είναι επαρκής. Ίσως αυτό το δυσάρεστο γεγονός θα πρέπει να λειτουργήσει ως ένα κίνητρο για να αναζητήσουμε την πηγή του προβλήματος και να λάβουμε κάποια μέτρα για τη σταδιακή αντιμετώπισή του.

Άγχος, ανασφάλεια, θυμός, φόβος... συναισθήματα που είναι αρκετά γνώριμα πλέον σε εμάς...

Παρ' όλα αυτά η στήριξη που όλοι οι νέοι αναζητούμε δεν έρχεται πολλές φορές από πουθενά... Έτσι πολλοί αποφασίζουν να καταφύγουν σε άλλες ακραίες συνήθειες οι οποίες οδηγούν σε ένα αδιέξοδο. Το κάπνισμα, η κατανάλωση ουσιών ή ακόμα και η συνομιλία με αγνώστους στο διαδίκτυο που δείχνουν να καταλαβαίνουν τις δυσκολίες μας και να μας συμπαραστέκονται μπορεί να αποδειχθούν καταστρεπτικές. Γι' αυτόν τον λόγο από τη μία όλοι οι κηδεμόνες, οι φίλοι, οι συγγενείς, οι καθηγητές πρέπει να ευαισθητοποιηθούν και να δείξουν κατανόηση και ενδιαφέρον ενώ από την άλλη τα παιδιά πρέπει να διατηρούν από μεριά τους την ψυχραιμία τους και να μη διστάσουν να συζητήσουν τις σκέψεις τους με κοντινά τους πρόσωπα. Ως συμπέρασμα, η ζωή των νέων έχει αλλιάξει, οι υποχρεώσεις ολοένα και αυξάνονται αυτό που πρέπει όμως να θυμόμαστε είναι ότι με καλή θέληση, πίστη στον εαυτό μας και συνεχή προσπάθεια τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο!

Ναντιάνα Τζιώτη,
Α2 Λυκείου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στις 18 Οκτωβρίου στο σχολείο μας πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για την τέχνη της αγιογραφίας και έκθεση έργων των μαθητών μας.

Στη γιορτή αυτή μας τίμησε με την παρουσία του ο Πρωτοσύγκελλος π. Συμεών Βοηλιώτης, ο οποίος μετέφερε τον χαιρετισμό του Μακαριωτάτου και συνεχάρη τους μαθητές για την προσπάθειά τους.

Στην εκδήλωση προσκεκλημένος ήταν και ο π. Γεώργιος Μεταλληνός ο οποίος στην ομιλία του μας θύμισε τα λόγια του Αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού για τις εικόνες των Αγίων.

«Οὐ παύσομαι ποτε σέβειν τὴν ὑἱὴν διότι δι' αὐτῆς ἡ σωτηρία μου εἴργασται».

Απόσπασμα από την ομιλία της αποφοίτου Κυριακοπούλου Παναγιώτας στα πλαίσια της έκθεσης αγιογραφίας 2014.

Αποφοίτησα από το ευλογημένο αυτό σχολείο που με δέχθηκε μετά το Δημοτικό. Ταξιδεύοντας στο παρελθόν αναθυμώμαι με στοργή την κάθε στιγμή που έζησα στη Θεομήτορα.

Η διδασκαλία της τέχνης της αγιογραφίας είναι μια ιδιαιτερότητα της σχολής Θεομήτορος. Η ευεργετική επίδραση της αγιογραφίας στην ψυχική μου ζωή ήταν και είναι συνεχώς ανυπολόγιστη. Αισθανόμουν την ανάγκη να προσαρμόσω τη ζωή μου με τη ζωή των αγίων που αγιογραφούσα, τους παρακαλούσα να με βοηθήσουν, ένωθα επάνω μου την ευεργετική προστασία τους. Προσωπικά, στα μαθήματα της αγιογραφίας αισθανόμουν μεγάλη ψυχική ανακούφιση. Η αίσθηση ήταν σαν ιερό καταφύγιο που με ξεκούραζε. Έβλεπα την Αδ. Γλυκερία να μας οδηγεί πώς να αποδίδουμε στις Αγίες μορφές που αγιογραφούσαμε το απaráμιλλο εσωτερικό τους κάλλος, την πνευματικότητα και την αγιοσύνη τους.

Η ενασχόληση με την αγιογραφία μου δημιούργησε την αίσθηση, παρά την απειρία μου, ότι ανέβηκα πολλή σκαλιά και ένα ανυπόκριτο αίσθημα ευγνωμοσύνης πλημμυρίζει την ψυχή μου για την Αδ. Γλυκερία που κατάφερε να μου μεταφέρει λίγη από τη γνώση της.

Αισθανόμουν την ανάγκη να προσαρμόσω τη ζωή μου στη ζωή των αγίων που αγιογραφούσα,

τους παρακαλούσα να με βοηθήσουν,

ένιωθα επάνω μου την ευεργετική προστασία τους.

Η πολιτεία της Αθήνας είναι η μόνη στην αρχαία Ελλάδα που είχε θεσπίσει νόμο ειδικό κι ευεργετικό για τους «αδυνάτους». Αντίθετα από ό,τι συμβαίνει στην Αθήνα, στην αρχαία Σπάρτη ο ανάπηρος ήταν σε μειονεκτική θέση. Στην Ελληνιστική και Ρωμαϊκή εποχή επικρατεί απουσία μέτρων, ενώ στην Ιουδαϊκή κοινωνία ο Μωσαϊκός νόμος απαγορεύει στα ανάπηρα άτομα να παίρνουν μέρος στις ιεροτελεστίες του θυσιαστηρίου. Η επίδραση του χριστιανισμού είναι αναμφισβήτητη μεγάλη στην ανάπτυξη της πρόνοιας.

Τα άτομα με αναπηρία πρέπει να διαβιούν σε ένα περιβάλλον χωρίς φραγμούς και διαχωριστικές γραμμές, το οποίο θα δίνει τη δυνατότητα επικοινωνίας των αναπήρων με το κοινωνικό σύνολο.

Οι ανάπηροι είναι αναπόσπαστο τμήμα της κοινωνίας μας και πρέπει να είμαστε καλά προετοιμασμένοι, γιατί κανείς μας δεν ξέρει τι μπορεί να συμβεί στη ζωή μας. Κάθε δυσκολία πρέπει να είναι για μας μια νέα πρόκληση. Στην κατηγορία αυτών των ανθρώπων ανήκει και ο **Αλέξανδρος Ταξιλάδης**.

Είναι από εκείνους τους νέους που δεν αφήνουν τη μοίρα να τους ορίσει, δεν γκρινιάζουν αλλιά εκμεταλλεύονται κάθε εμπόδιο προς όφελος τους.

Ήταν ήλπης από μικρός και παραμένει μέχρι και τώρα των θαλάσσιων σπορ και ειδικά του ψαρέματος. Ας μάθουμε τι ακριβώς του συνέβη. Ένα ατύχημα του συνέβη πριν από 11 χρόνια σε μια παραλία στις φοιτητικές κατασκηνώσεις του Α.Π.Θ. στη Χαλκιδική, στο Ποσειδί. Ο Αλέξανδρος έπεσε στη θάλασσα να ξεπλυ-

θεί από την άμμο εκεί που σκάει το κύμα, αλλιά εκεί υπήρχε ένας βράχος που δεν τον είδε, κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Χτύπησε σε αυτόν η κορυφή του κεφαλιού του με αποτέλεσμα να σπάσει τον 4ο και 5ο αυχενικό σπόνδυλο. Από τότε περνά τη ζωή του σε αναπηρικό καρότσι. Αυτή η κακιά στιγμή όμως δεν τον έκανε να το βάλει κάτω. Μας ενθαρρύνει λέγοντας ότι από μικρός έμαθε τις δυσκολίες να τις αντιμετωπίζει σαν προκλήσεις, όπως θεωρεί ότι είναι η αναπηρία του.

Ο Αλέξανδρος είναι πολίτης με αναπηρία, αργυρός παραολυμπιονίκης του υγρού στίβου στους Παραολυμπιακούς αγώνες του 2004 και πρόεδρος του συλλόγου «ΠΕΡΠΑΤΩ». Ο σύλλογος έχει 300 μέλη με κινητική αναπηρία αλλιά ακόμα περισσότερους φίλους. Τα μέλη συμμετέχουν στις δράσεις του συλλόγου τους, καλλιτεχνικές, μουσικές κ.ά με σκοπό η κοινωνία να γίνει πιο φιλική και να εξοικειωθεί με την αναπηρία. Στην Κομοτηνή που ζει έχει προσφέρει πολλή στους αναπήρους όσον αφορά την μετακίνησή τους. Στην ερώτηση πώς είναι η ζωή ενός ανθρώπου ανάπηρου στην Ελλάδα θεωρεί ότι είναι δύσκολη.

Εύχομαι να μπορέσουμε και εμείς να παραδειγματιστούμε και να αντιμετωπίσουμε σωστά τις ενδεχόμενες δυσκολίες της ζωής μας και να μην καταθέτουμε τα όπλα. Καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο Αλέξανδρος Ταξιλάδης είναι γεννημένος νικητής.

Τσαμπίκα-Ρόζα Νομικού,
Γ'2 Λυκείου

«Μέσα από την
αναπηρία μου
γνώρισα πολλή
αξιόλογα άτομα
που ίσως δεν είχα
την τύχη να γνωρίσω!»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΑΞΙΛΑΔΗΣ

ΑΡΓΥΡΟΣ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΚΟΝΙΚΗΣ ΥΓΡΟΥ ΣΤΙΒΟΥ 2004

Πρώτος ο Ξενοφώντας αναφέρθηκε στη θεραπευτική Ιππασία με τον όρο «Ιπποθεραπεία» στο βιβλίο του «Περί Ιππικής Τέχνης». Ενώ ο Ιπποκράτης αναφέρει ότι «η ιππασία στον καθαρό αέρα δυναμώνει τους μυς και τους κρατά σε καλή κατάσταση».

Η θεραπευτική Ιππασία αποτελεί μια εναλλακτική, ολιστική, θεραπευτική προσέγγιση για άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι μια μορφή θεραπείας κατά την οποία χρησιμοποιείται το άλογο για να επιτευχθούν θεραπευτικοί στόχοι χωρίς να αντικαθιστά τις κλασικές θεραπευτικές μεθόδους, τις οποίες όμως συμπληρώνει.

έχουν τεθεί. Το άλογο επίσης γίνεται η προέκταση του σώματος ατόμων που χρησιμοποιούν καρότσι αναπηρικό και με τη βοήθεια του, τους δίνεται η δυνατότητα να δουν τον κόσμο από πάνω προς τα κάτω και όχι αντίθετα, όπως τον βλέπουν όταν κάθονται σε αναπηρικό καρότσι.

Τα οφέλη της θεραπευτικής Ιππασίας καταγράφονται πολλά, όπως τα σωματικά (βελτίωση της ισορροπίας, μείωση της σπαστικότητας, βελτίωση του συντονισμού και της κινητικότητας), τα νοητικά –αισθητήρια (βελτίωση της αντίληψης του σώματος, ικανότητας προσανατολισμού) και τα

αναπτύξουν ισορροπημένες κοινωνικές δεξιότητες μέσω της ομαδικής δραστηριότητας, χρησιμοποιώντας το άλογο ως μέσο έκφρασης και επικοινωνίας. Το να είναι κανείς απλά κοντά στα άλογα, αλληλάζει το μοτίβο της λειτουργίας του εγκεφάλου του. Τα άλογα έχουν μια ηρεμιστική επίδραση που βοηθά τους ανθρώπους να σταματούν να καθηλώνονται σε γεγονότα του παρελθόντος και η οποία τους ωθεί να κοιτάζουν στο μέλλον με αισιοδοξία. Τους βοηθάει να συγκεντρώνονται, να βελτιώνονται μαθησιακά και να ελέγχουν το άγχος τους.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΙΠΠΑΣΙΑ

Έρευνες έχουν δείξει ότι η θεραπεία με το άλογο βοηθάει τα άτομα με κινητικές, νοητικές και ψυχολογικές δυσκολίες να αποκτήσουν και να διατηρήσουν μία καλύτερη ποιότητα ζωής. Τα βοηθά να αντεπεξέρχονται με μεγαλύτερη ευκολία σε καθημερινές βασικές δραστηριότητες. Ωφελεί κοινωνικά, εκπαιδευτικά και ψυχολογικά, εφόσον είναι μια ευχάριστη αθλητική και παράλληλα θεραπευτική δραστηριότητα. Το άλογο γίνεται προέκταση του σώματος των ιππέων βοηθώντας τους να ανακαλύψουν πρωτόγνωρα συναισθήματα, όπως η χαρά ενός περιπάτου, μιας βόλτας στην ύπαιθρο και κυρίως, της κινητικής και προσωπικής ανεξαρτησίας.

Όταν το άλογο περπατά, μιμείται τον ανθρώπινο βηματισμό, μεταφέροντας στον κορμό του ιππέα του την ίδια ακριβώς κίνηση που μεταδίδουν τα πόδια, στους ανθρώπους με φυσιολογική κίνηση. Έτσι, αναπτύσσονται σημαντικά οι μύες του κορμού των ατόμων με δυσκολίες στην κίνηση, ενώ παράλληλα το ευθύ κάθισμα διευκολύνει την αναπνοή τους.

Το άτομο που βρίσκεται πάνω στο άλογο εκτελεί ειδικές ασκήσεις από διάφορες θέσεις ανάλογα με τους θεραπευτικούς στόχους που

ψυχολογικά (βελτίωση κοινωνικοποίησης, αυτοπεποίθησης και εγρήγορης).

Ασθενείς στους οποίους εφαρμόζεται η ιπποθεραπεία είναι αυτοί που πάσχουν από αυτισμό, ψυχοκινητική παράλυση, σύνδρομο Down, σκλήρυνση κατά πλάκας, νοητική υστέρηση, βλάβες νωτιαίου μυελού κ.ά.

Η θεραπευτική Ιππασία βοηθάει γενικά τα παιδιά, τους εφήβους και τους ενήλικες γιατί έχουν τη δυνατότητα να βρουν νέους τρόπους για να

Τα άτομα που ασκούν την ιπποθεραπεία είναι οι επιστήμονες της αποκατάστασης (φυσιοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, κτλ.). Πρόκειται για την μεταφορά της συνεδρίας αποκατάστασης, αντί στην αίθουσα, στην αρένα και αντί να χρησιμοποιούνται κάποια άλλα θεραπευτικά εργαλεία, χρησιμοποιείται το άλογο, που είναι κατάλληλο εκπαιδευμένο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

με την **κα Σπυροπούλου Στεφανία,**

Εκπαιδεύτρια ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΙΠΠΑΣΙΑΣ -Ειδικευόμενη Παιδοψυχίατρο

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΠΠΑΣΙΑ

1. Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την ιπποθεραπεία;

-Άρχισα να ασχολούμαι με τη Θεραπευτική Ιππασία πριν 10 χρόνια καθαρά αρχικά σε εθελοντική βάση, γιατί μου άρεσαν τα ζώα και ήθελα να ασχοληθώ με παιδιά με «ειδικές ικανότητες» και ιδιαίτερα με παιδιά με αυτισμό. Οπότε αυτός ήταν ο ιδανικός συνδυασμός.

2. Πιστεύετε ότι ο κόσμος γνωρίζει για τα οφέλη της ιπποθεραπείας;

-Όταν πρωτοξεκίνησα δεν ήξεραν καν τι είναι η Θεραπευτική ιππασία. Τώρα είναι πιο ενημερωμένοι στην Αθήνα αλλά στην επαρχία είναι ακόμα πίσω τόσο στο κομμάτι της ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ όσο και στον χειρισμό τους με τα ζώα και συγκεκριμένα με τα άλογα.

3. Πώς σας αντιμετωπίζουν οι γονείς των παιδιών και πώς σας βλέπουν τα παιδιά;

Με τους γονείς υπάρχει μια σχέση εμπιστοσύνης που σε κάποιες περιπτώσεις γίνεται και φιλική. Με τα παιδιά υπάρχει σχέση αγάπης και δεσίματος! Ιδίως τα παιδιά με αυτισμό που δε δέχονται εύκολα τις αλληλαγές δένονται περισσότερο, γιατί μπαίνει μέσα στην καθημερινότητά τους, γίνεσαι ένα με αυτά!

4. Είναι δύσκολο το έργο ενός ιπποθεραπευτή, είστε ικανοποιημένη από το έργο σας;

Είναι πολύ δύσκολο, γιατί δεν έχεις να ασχοληθείς μόνο με τις δυσκολίες του κάθε παιδιού, αλλά και με το άλογο που είναι και αυτό ένας

ζωντανός οργανισμός! Κάθε συνεδρία είναι μια πρόκληση για μένα, αλλά όταν καταφέρνω κάποια πράγματα μέσα από αυτή είναι μια μεγάλη ικανοποίηση.

5. Πώς αντιλαμβάνεστε ότι τα παιδιά χαίρονται και ότι ικανοποιούνται με αυτό που κάνουν;

Συνήθως τα παιδιά που μιλάνε το εκφράζουν, ενώ τα παιδιά που υστερούν στον λεκτικό τομέα το εκφράζουν με κινήσεις αγάπης και χαράς είτε προς εμένα αλλά κυρίως προς το άλογο.

6. Πιστεύετε ότι βελτιώνονται περισσότερο με τη συνεδρία που γίνεται στην αρένα από ό,τι σε μια κλειστή αίθουσα και πώς το αντιλαμβάνεστε αυτό;

Από τη μέχρι τώρα πείρα μου έχω καταλήξει ότι η επαφή του παιδιού με το άλογο, με τη φύση το βοηθάει πολύ περισσότερο από το να είναι κλεισμένο σε μια αίθουσα. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι σε συνεργασία με λογοθεραπευτές και εργοθεραπευτές, πράγματα που δεν ήταν εφικτό να τα επιτύχουν στην αίθουσα γίνονται πάνω στ' άλογο.

7. Τι αποκομίζετε από τα παιδιά; Δένετε μαζί τους;

Σίγουρα δένεσαι με τα παιδιά, γιατί παλεύεις για κάτι καλύτερο και στενοχωριέσαι, όταν υπάρχουν πισωγυρίσματα στη συνεδρία. Επίσης οι γονείς, το παιδί, ο εκπαιδευτής και το άλογο γίνονται μια ομάδα που στόχο έχει τη βελτίωση του παιδιού, οπότε είναι αναπόφευκτο το δέσιμο μέσα στην ομάδα.

8. Θα παροτρύνετε και άλλους επιστήμονες αποκατάστασης να ασχοληθούν με τη θεραπευτική ιππασία;

Σίγουρα θα παρότρυνα και άλλους συναδέλφους γιατί α) η ενασχόλησή μας με τα άλογα βελτιώνει και εμείς ως ανθρώπους - επιστήμονες και β) τα αποτελέσματα σε παρά πολλούς τομείς είναι σπουδαία.

9. Για να γίνει κάποιος ιπποθεραπευτής πρέπει να γνωρίζει να ιππεύει ερασιτεχνικά ή πρέπει να έχει περισσότερες γνώσεις;

Για να γίνει κάποιος εκπαιδευτής ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΙΠΠΑΣΙΑΣ πρέπει απαραίτητα να έχει καλές γνώσεις ιππασίας και καλές γνώσεις εκπαίδευσης ίππων.

10. Πόσα χρόνια πρέπει να ιππεύει;

Δεν είναι απαραίτητα τα πολλή χρόνια όσο η ποιότητα της εκπαίδευ-

σης!! Βέβαια με τα χρόνια αποκτάται η εμπειρία και η πείρα!!! Καλό είναι να ιππεύει τουλάχιστον δυο χρόνια!

11. Ποιο είναι το κόστος συνεδρίας; Όποιος ενδιαφέρεται πού πρέπει να απευθυνθεί;

Το κόστος της συνεδρίας κυμαίνεται από 20 έως 40 ευρώ ανάλογα με τον κάθε εκπαιδευτή. Κάθε γονέας πρέπει να απευθύνεται στα διάφορα κέντρα ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΙΠΠΑΣΙΑΣ -Ιπποθεραπείας, αφού ελέγξει πρώτα ότι δεν πρόκειται απλά για ιππικούς ομίλους.

12. Ποιο είναι το κόστος για παιδιά και για ενήλικες που δεν αντιμετωπίζουν κινησιακά και ψυχολογικά προβλήματα αλλά απλώς θέλουν να ιππεύουν;

Το κόστος ενός μαθήματος ιππασίας κυμαίνεται στα 25 ευρώ.

13. Πιστεύετε ότι και αυτά τα

άτομα μπορούν να βοηθηθούν και σε τι;

Η ιππασία είναι ένα άθλημα που δεν έχει περιορισμό στην ηλικία οπότε όποιος θέλει να ξεφύγει από την καθημερινότητα και τα προβλήματα της μπορεί να το επιλέξει σαν άθλημα!!!

Βοηθάει στην ψυχική ηρεμία και ψυχική ανάταση.

Από την προσωπική μου εμπειρία έχω να πω ότι η ιππασία είναι ένα ιδιαίτερα ελκυστικό και συναρπαστικό άθλημα. Στην αρχή η πρώτη εμπειρία με το άλογο σου προκαλεί φόβο αλλά και δέος. Στη συνέχεια αναπτύσσεται μεταξύ του ιππέα και του αλόγου μια πραγματική φιλία. Τα άλογα είναι έξυπνα ζώα και ιδιαίτερα ευαίσθητα. Είναι ένα ζώο που επιστρέφει την αγάπη που του δίνεις. Θα παρότρυνα όποιους διαβάσουν αυτό το άρθρο να δοκιμάσουν έστω και μια φορά να ιππεύσουν και θα με θυμηθούν.

Συνέντευξη από την Έλλη, μαθήτριά της Γ' Γυμνασίου

- Πώς αποφάσισες να ασχοληθείς με την ιππασία;

Έλλη: Ο λόγος που με έκανε να ασχοληθώ με την ιππασία είναι η αγάπη που έχω για τα άλογα.

- Σε τι σε βοηθάει η ιππασία;

Έλλη: Με βοηθάει στην ψυχολογία μου και στη συγκέντρωσή μου.

- Θα πρότεινες και σε άλλα παιδιά να ασχοληθούν με το άθλημα αυτό και γιατί;

Έλλη: Ναι θα τους το πρότεινα και κυρίως σε όσους αγαπούν τα άλογα και δεν θα το κάνουν μόνο και μόνο για να λένε ότι κάνουν ιππασία αλλά για να κερδίσουν και αυτά τη βοήθεια που μου προσφέρει η ιππασία σε εμένα.

- Πόσο δύσκολο είναι να αφιερώσεις χρόνο για να ασχοληθείς με την ιππασία;

Έλλη: Είναι πραγματικά δύσκολο με τις υποχρεώσεις του σχολείου.

- Πόσες φορές πρέπει να κάνεις μαθήματα, μπορείς να τα ρυθμίσεις ανάλογα με το πρόγραμμα του σχολείου σου;

Έλλη: Ναι, μπορείς να τα ρυθμίσεις. Εγώ ιππεύω δύο φορές την εβδομάδα και ίσα ίσα τα προλαβαίνω όλα.

- Τι αισθάνεσαι όταν ανεβαίνεις στο άλογο;

Έλλη: Όσο χάλια και να έχει πάει όλη μου η μέρα σκέφτομαι ότι είναι μια ωραία μέρα για ιππασία.

- Πώς αισθάνεσαι όταν καληθά-ζεις;

Έλλη: Αισθάνομαι τέλεια με ένα χαμόγελο μέχρι τα αυτιά.

- Σε φοβίζει η πιθανή πτώση από το άλογο;

Έλλη: Στην αρχή ναι, τώρα πια όχι. Αν φοβάσαι ότι μπορεί να πέσεις τότε θα πέσεις.

- Πέρα από το κράνος που φοράς, όταν ιππεύεις, υπάρχει ειδική ενδυμασία;

Έλλη: Ναι, υπάρχει. Ο θώρακας που προστατεύει το πάνω μέρος του σώματος.

- Τι σημαίνει το άλογο για σένα; Πώς φαντάζεσαι τη ζωή σου χωρίς την ιππασία;

Έλλη: Το άλογο για μένα είναι ο φίλος μου. Η ζωή μου χωρίς αυτό θα ήταν πολύ μονότονη.

Επιμέλεια αφιερώματος:
Τσαμπίκα - Ρόζα Νομικού
Γ'2 Λυκείου

Η ΜΑΥΡΗ ΚΗΛΙΔΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Με τον όρο "αθλητισμός" εννοούμε κάθε είδους ενέργεια και δραστηριότητα στην οποία υποβάλλεται το άτομο με σκοπό τη βελτίωση της φυσικής του κατάστασης, αλλά και τη δημιουργία επιδόσεων. Ο αθλητισμός αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο. Πρώτη κοιτίδα του αθλητισμού υπήρξε η Αρχαία Ολυμπία. Όμως, παρά την σπουδαία ιστορία του ο σύγχρονος αθλητισμός αντιμετωπίζει αρκετά προβλήματα. Ένα από τα κυριότερα είναι η εμπορευματοποίησή του, καθώς στον χώρο του αθλητισμού διακυβεύονται τεράστια

οικονομικά συμφέροντα μέσα από τα στοιχήματα και την κυριαρχία του οικονομικά ισχυρότερου. Μια άλλη "μαύρη κηλίδα" του σύγχρονου αθλητισμού αποτελεί η χρήση αναβολικών, φαινόμενο το οποίο παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις στις μέρες μας. Πολλοί αθλητές είναι πρόθυμοι να νικήσουν χωρίς να υπολογίζουν τα μέσα τα οποία επιστρατεύουν για να πετύχουν τον στόχο τους. Τέλος, κατά τη γνώμη μου το πιο σημαντικό πρόβλημα του αθλητισμού στη σύγχρονη κοινωνία, είναι η χρήση βίας στα γήπεδα (ή αλλιώς χουλιγκανισμός) η οποία έχει στοιχίσει τη ζωή σε χιλιάδες φανατικούς οπαδούς οι οποίοι πέθαναν για το τίποτα.

Παρόλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος αθλητισμός μπορεί να ανακάμψει και να αποκτήσει ξανά το πνεύμα κατανόησης και αλληλοσεβασμού που είχε στο παρελθόν, κάτι το οποίο μπορεί να επιτευχθεί με ορθή σκέψη και τη συλλογική μας προσπάθεια...

Παρόλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος αθλητισμός μπορεί να ανακάμψει και να αποκτήσει ξανά το πνεύμα κατανόησης και αλληλοσεβασμού που είχε στο παρελθόν, κάτι το οποίο μπορεί να επιτευχθεί με ορθή σκέψη και τη συλλογική μας προσπάθεια...

Βασίλης Σαγρής,
B'2 Λυκείου

«Ένα μικρό βήμα για τον άνθρωπο, ένα γιγαντιαίο άλμα για την ανθρωπότητα»

Αυτά ήταν τα λόγια που είχε πει πριν από 45 περίπου χρόνια ο άνθρωπος που πάτησε για πρώτη φορά στη Σελήνη, στις 21 Ιουλίου 1969.

Ο Νηλ Άρμστρογκ μαζί με δύο ακόμη δυναμικούς αστροναύτες, τον Μάϊκλ Κόλινς και τον Μποζ Όλτριν στα πλαίσια του προγράμματος «Απόλλων» της ΝΑΣΑ επιχείρησαν και κατόρθωσαν να προσεδαφιστούν στη Σελήνη. Η απαρχή για την εξερεύνηση και εν τέλει την κατάκτηση αυτού του ουράνιου σώματος έγινε στις 21 Ιουλίου της ίδιας χρονιάς με την εκτόξευση της σεληνακάτου από το διαστημικό κέντρο Κένεντι. Μετά από τρεις μέρες το τριμελές πλήρωμα έχοντας εφαρμόσει το πρόγραμμά του κατάφερε να θέσει το διαστημόπλοιο σε τροχιά γύρω από το δορυφόρο της Γης.

Ωστόσο, λόγω προβλημάτων που ανέκυψαν κατά τη διαδρομή τους οι Όλτριν και Άρμστρογκ προσδέθηκαν αναγκαστικά στον πύραυλο «Αετό», ενώ στο Columbia παρέμεινε ο Κόλινς.

Για τους δύο αστροναύτες η προσγείωση υπήρξε δυσχερής γι αυτό και τα νηία της πτήσης ανέλαβε ο Άρμστρογκ τροποποιώντας το σχέδιο προσεληνώσης. Ύστερα από 4 ημέρες ο πύραυλος τελικά προσεληνώθηκε. Τα πρώτα βήματά τους μεταδόθηκαν ζωντανά στη Γη με κάμερα που υπήρχε στο διαστημόπλοιο.

Οι δύο αστροναύτες παίρνοντας δείγματα εδάφους, σκόνης και βράχων δεν παρέλειψαν να αφήσουν το δικό τους «αποτύπωμα» τοποθετώντας την Αμερικάνικη σημαία στη Σελήνη.

Έστησαν εξοπλισμό για πειράματα και τοποθέτησαν μία πλάκα για ανάμνηση που είχε χαραγμένα τα λόγια «εδώ άνθρωποι από τον πλανήτη Γη πάτησαν για πρώτη φορά στη Σελήνη, Ιούλιος 1969 μ.Χ. Ήρθαμε εν ειρήνη για όλη την ανθρωπότητα». Η πλάκα έφερε τις υπογραφές του πληρώματος καθώς και του τότε προέδρου της Αμερικής, Ρίτσαρντ Νίξον.

Άφησαν έτσι ένα ανεξίτηλο ίχνος που θα θυμίζει για πάντα την ανθρω-

πινή παρουσία στη Σελήνη.

Κατά την επιστροφή τους στη Γη στις 24 Ιουλίου όλο το πλήρωμα τέθηκε σε καραντίνα για τρεις εβδομάδες ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος μετάδοσης τυχόν μικροβίων. Μετά από τη λήξη του χρονικού περιορισμού οι αστροναύτες τιμήθηκαν από τις ΗΠΑ αλλιά και από ξένες χώρες.

Με αυτό το σπουδαίο κατόρθωμα δόθηκε παράλληλα ένα τέλος στην αέναη κόντρα των δύο υπερ-δυνάμεων της εποχής, αφού οι Σοβιετικοί διέκοψαν το πρόγραμμά τους και δεν επιχείρησαν κάτι αντίστοιχο.

Συμπερασματικά, ο άνθρωπος οπλισμένος με δύναμη, θέληση, πίστη και αποφασιστικότητα μπορεί με ένα μικρό του βήμα να σηματοδοτήσει την πορεία της ανθρωπότητας.

Κάτι που έως τότε φάνταζε αδύνατο, ο ίδιος έρχεται να αποδείξει πως τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο.

Μαρία Παπαδοπούλου,
B'2 Λυκείου

Διαγωνισμός "Σέβομαι τη Διαφορετικότητα"

Το Σχολείο μας συμμετείχε στον Πανελλήνιο μαθητικό Διαγωνισμό "Σέβομαι τη Διαφορετικότητα" με το βιντεάκι "Ένα γράμμα διαφορετικό". Το βίντεο ακολουθώντας την τεχνική των κινουμένων σχεδίων σχεδιάστηκε με περισσότερες από 1.500 φωτογραφίες. Στη γνωστή μελωδία του παλιού τραγουδιού "Ο Τρόπος" των Olympians, μαθήτριες του Σχολείου τραγούδησαν για το γράμμα Φ.

"...Το γράμμα Φ είναι το γράμμα της Φιλίας και της Φαντασίας. Με το γράμμα Φ, Φωνάζουμε με μια Φωνή, Φτάνει ο Εκφοβισμός κι οι Εκβιασμοί!..."

Τέλος, αναρωτιούνται τα παιδιά, "αν όλα τα γράμματα ήταν Φ, πόσο Φτωχιά θα ήταν η ζωή!" Γι' αυτό "όλα τα γράμματα είναι διαφορετικά και φανταστικά, όπως τα παιδιά!"

Το βιντεάκι μας κέρδισε το 2ο βραβείο του Πανελλήνιου Διαγωνισμού την Τετάρτη στις 10 Δεκεμβρίου σε

εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο της Ακρόπολης.

Το πιο σημαντικό όμως ήταν το "Ταξίδι" στο οποίο μας παρέσυραν τα παιδιά, χαιρόμαστε που τελικά έφτασαν και στην «Ιθάκη».

Το βιντεάκι δημιούργησαν η Υδραίου Ροδιανή (Στ' Δημοτικού), η Υδραίου Ειρήνη, Ειρήνη Χβτίαςβίλη (Β' Γυμνασίου) και η Αυγή Ντάγια (Γ' Γυμνασίου)

Ευχαριστούμε πολύ τη Σταυρούλα Ασλανίδη και τη Σαββίνα Μανέττα για την πολύτιμη βοήθειά τους καθώς και τον Δημήτρη Πέππα που έπαιξε με την κιθάρα του.

αδ. Ευφημία, Θεολόγος
κ. Ναυσικά Παππά, Καθηγήτρια Πληροφορικής

Αθλητική Ημερίδα «Είμαστε διαφορετικοί είμαστε όλοι ίσοι»

Σχοδική βιβλιοθήκη

Επίσκεψη της Γ' Λυκείου στην **Αρχαία Αγορά**

Επίσκεψη της Γ' Γυμνασίου στον **Άρειο Πάγος**

Action humanitaire au sein de l'école par la **classe du français**

L'année dernière, nous, les élèves de la deuxième classe du collège nous avons pris l'initiative de créer un bazar de Noël pour aider les enfants en difficultés. Alors, on a collecté 150 euros avec la contribution des élèves et des professeurs de l'école. Très contents avec le résultat, nous avons décidé d'offrir l'argent à l'association « to hamogelo tou paidiou » qui l'a accepté avec beaucoup de reconnaissance. On espère que tout le monde ait de la conscience humanitaire !

Le savez-vous ?

En France il y a beaucoup d'associations humanitaires et tous les ans les Français donnent 3 milliards d'euros à ces associations.

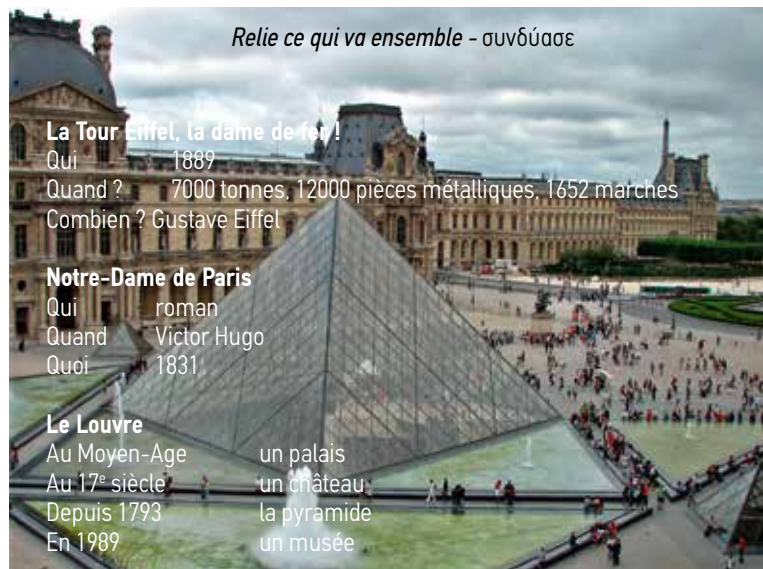
Ανθρωπιστική δράση από το τμήμα των γαλλικών του σχολείου μας

Τη χρονιά που πέρασε εμείς, οι μαθητές της δευτέρας τάξης του γυμνασίου πήραμε την πρωτοβουλία να πραγματοποιήσουμε ένα φιλανθρωπικό, χριστουγεννιάτικο μπαζάρ για να βοηθήσουμε τα παιδιά σε δυσκολία.

Συλλέξαμε 150 ευρώ με τη συμβολή των μαθητών και καθηγητών του σχολείου και πολύ ικανοποιημένοι με το αποτέλεσμα, αποφάσισαμε να προσφέρουμε τα χρήματα στο χαμόγελο του παιδιού, το οποίο τα δέχτηκε με ευγνωμοσύνη. Ελπίζουμε όλοι οι άνθρωποι να αποκτήσουν ανθρωπιστική συνείδηση!

Το γνωρίζετε;

Στη Γαλλία υπάρχουν πολλοί ανθρωπιστικοί οργανισμοί και κάθε χρόνο οι Γάλλοι δίνουν 3δισ σ'αυτούς τους οργανισμούς.

Votre santé et l'alimentation

Test de santé

ingrédients	A	B	C
Des fruits	o 1fois par jour	o 2à3 fois par jour	o Plus de 3fois par jour
Des légumes	o 1fois par jour	o 2à3 fois par jour	o Plus de 3fois par jour
Du poisson	o Presque jamais	o 2à3 fois par semaine	o Plus de 3 fois par semaine
Des œufs	o 1 ou 2fois par jour	o aucun	o 3à5 fois par semaine
De la viande rouge	o Tous les jours	o 2à4 fois par semaine	o 1 fois par semaine
Des sucreries	o 1 fois par jour ou plus	o 1ou2 fois par semaine	o Jamais
Du lait	o du lait entier	o du lait demi-écrémé	o du lait écrémé
Du pain/du riz	o moins d'une fois par jour	o 1ou2 fois par jour	o 4fois par jour

Résultats

Majorité en colonne A

Attention ! Vous consommez trop d'aliments caloriques et contenant du cholestérol. Un conseil : remplacez les sucreries par des fruits, la viande et les œufs par du poisson.

Majorité en colonne B

Pas mal ! Vous consommez assez de fruits et légumes, de poisson et de céréales. Mais surveillez votre consommation de viande et de sucreries.

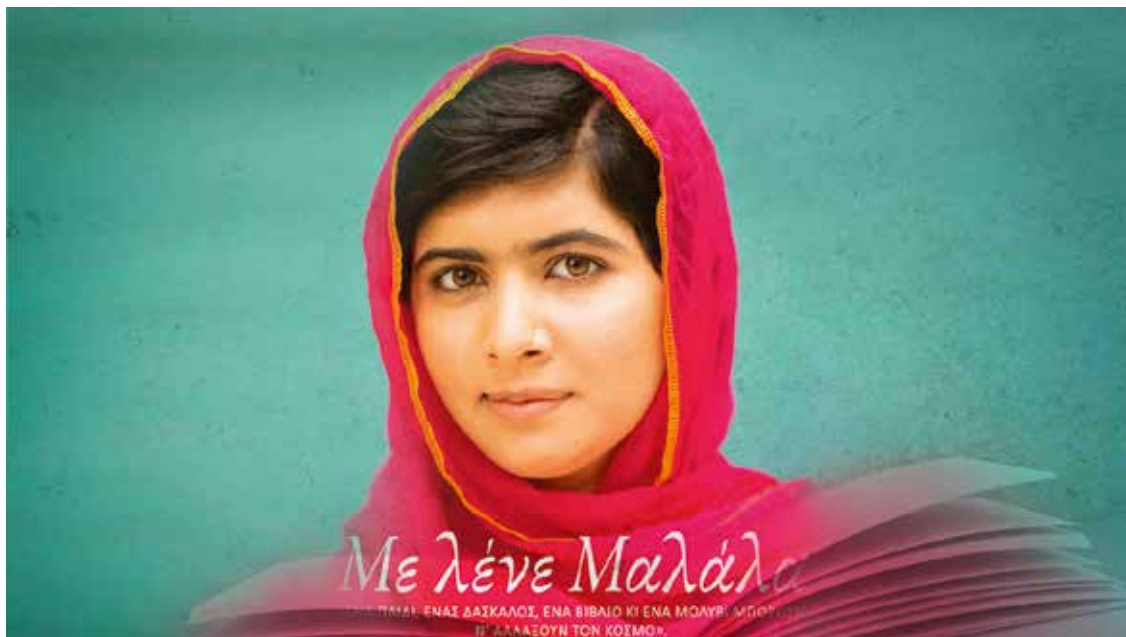
Majorité en colonne C

Bravo ! Vous consommez tous les aliments nécessaires à votre santé et en bonnes quantités. Mais n'oubliez pas : manger est aussi un plaisir.

Συνεργασία της καθηγήτριας Γαλλικών κ. Ιωάννας Μπίθα με τη Β' τάξη Γυμνασίου

Κριτική βιβλίου

«Με λένε Μαλάλα»

«Οι σφαίρες δεν μπορούν να σταματήσουν την εκπαίδευση». Το κορίτσι- σύμβολο, **η 17χρονη βραβευμένη με το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης, Malala Yousafzai** γεννήθηκε το 1997 στην κοιλάδα του Σουάτ στο Πακιστάν.

Από μικρή ήταν ένα ιδιαίτερο κορίτσι που εξέφραζε τη γνώμη της για την εκπαίδευση των κοριτσιών στο Πακιστάν και στις αναπτυσσόμενες χώρες γενικότερα.

Ο αγώνας της για το δικαίωμα στη μόρφωση περιγράφεται παραστατικά στο βιβλίο της.

Με πατέρα δάσκαλο και ιδρυτή του σχολείου στο οποίο πηγαίνει η Malala παίρνει από νωρίς τα εφόδια και «δένεται» με το σχολείο.

Η δράση της γίνεται γρήγορα αντιληπτή από τους Ταλιμπάν που την ενοχοποιούν. Ένα πρωί καθώς πηγαίνει στο σχολείο πυροβολείται στο κε-

φάλι. Ζει από θαύμα και μεταφέρεται σε νοσοκομείο στο Μπέρμιγχαμ. Ένα χρόνο μετά και αφού είχαν θεραπευτεί τα τραύματά της επιστρέφει στο σχολείο στο Μπέρμιγχαμ, όπου ζει τα τελευταία χρόνια με την οικογένειά της.

Πολλά περισσότερα περιστατικά διηγείται η ίδια μέσα από το βιβλίο της «Με λένε Μαλάλα» και παρουσιάζει τη σκληρή πραγματικότητα του καθεστώτος των Ταλιμπάν, οι οποίοι σταματούν τη μόρφωση πολλών κοριτσιών σαν της Μαλάλα.

Η Μαλάλα εκτός από μία δυναμική προσωπικότητα είναι και η

νεότερη κοπέλα που τιμήθηκε με το Νόμπελ Ειρήνης το 2014, ενώ το έργο της αναγνωρίζεται και από τη Διεθνή Αμνηστία που της απένειμε το βραβείο Ζαχάρωφ.

Το βιβλίο της Μαλάλα εκτός του ότι έχει αποσπάσει τις καλύτερες κριτικές, μεταφράζεται σε όλες σχεδόν τις γλώσσες του κόσμου.

Είναι μία ιστορία που θα αηλιάξει τον τρόπο σκέψης σας. Το βιβλίο είναι γραμμένο με σαφήνεια, έχει πληρότητα και είναι γεμάτο από θετικές σκέψεις, θάρρος και αγωνιστικότητα.

Ευγενία Παπαδοπούλου,
Β' 2 Λυκείου

Ένα ταξίδι 30,5 μέτρα μακριά

(2014, Αμερική, σκηνοθεσία Λάσε Χάλστρομ)

Μια οικογένεια Ινδών ανοίγει ένα παραδοσιακό εστιατόριο σε ένα χωριό της νότιας Γαλλίας. Ανέναντι από το νέο εστιατόριο βρίσκεται εκείνο της επιβλητικής σεφ κυρίας Μάλλιρι που είναι βραβευμένο με αστέρι Michelin. Η σύγκρουση ανάμεσα στις δυο επιχειρήσεις αποδεικνύεται αναπόφευκτη.

Όπως γίνεται φανερό, η ταινία ακολουθεί πιστά τη συνταγή πολλών κοινωνικών κομεντί, χωρίς να προσπαθεί να προσθέσει πρωτόγνωρα ή καινοφανή συστατικά. Η εκτέλεση αυτής της κινηματογραφικής «συνταγής» παρουσιάζει ιδιαίτερη αρτιότητα, γεγονός που οφείλεται σε στοιχεία όπως η σκηνοθεσία του έμπειρου στο είδος Λάσε Χάλστρομ (γνωστός από τη δουλειά του στο *Chocolat*), η συμμετοχή γνωστών παραγωγών

όπως ο Στιβεν Σπίλμπεργκ και οι αξιοσημείωτες ερμηνείες των πρωταγωνιστών Έλεν Μίρεν κι Ομ Πούρι. Αξίζει να προσθέσουμε στα στοιχεία αυτά και τη φωτογραφία που προσδίδει ένα όμορφο σκηνικό στο «κλίσέ» της υπόθεσης.

Η προαναφερόμενη συνταγή, παρά την έλλειψη πρωτοτυπίας, επιτυγχάνει, όπως πολλές φορές στο παρελθόν, να δημιουργήσει ένα ευχάριστο και εύπεπτο έργο. Οι γλυκές σκηνές της γαλλικής επαρχίας, το αισιόδοξο μήνυμα πολυπολιτισμικότητας που προκύπτει από τη συνύπαρξη των δυο εστιατορίων και τα πάντα καλοδεχούμενα από το κοινό αισθηματικά σημεία της ταινίας αρκούν για να κερδίσουν το ενδιαφέρον των λιγότερο απαιτητικών θεατών.

Λουκία Παράσχου,
B'2 Λυκείου

Qu'Est-ce qu'on a Fait au Bon Dieu?

Κωμωδία 2014, Γαλλική ταινία

Όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και το φετινό δεν αποτέλεσε εξαίρεση για την κινηματογραφική βιομηχανία, εκδίδοντας μία πληθώρα ταινιών απ' τις οποίες την τιμητική της είχε η γαλλική κωμική παραγωγή («Qu'Est-ce qu'on a fait au Bon Dieu?») σε σκηνοθεσία Φιλίπ ντε Σοβερόν.

Στην ταινία οι τυπικοί καθολικοί

αστοί της Βόρειας Γαλλίας Βερνέιγ προσπαθούν να συμβιβαστούν με την ιδέα ότι τρεις από τις κόρες τους έχουν επιλέξει για συζύγους τους αλλοεθνείς και αλλόθρησκους (έναν Εβραίο, έναν Άραβα κι έναν Κινέζο). Εξαιτίας αυτού, έχουν εναποθέσει όλες τις ελπίδες τους στην τελευταία κόρη. Όταν η τέταρτη κόρη τους ανακοινώνει την απόφασή της να παντρευτεί, οι «δύσμοιροι» γονείς της δεν είναι καθόλου προετοιμασμένοι για τα παρεπόμενα.

Ένας από τους λόγους που η συγκεκριμένη ταινία έχαιρε μεγάλης απήχησης το καλοκαίρι, με προσέλευση πάνω από 8 εκατομμύρια στη Γαλλία, είναι τόσο το βασικό πολυπολιτισμικό σεναριακό εύρημα, αλλιώς κυρίως η

καλοδομημένη στιχομυθία φαρσικών ατακών. Ο σεναριογράφος έχει επενδύσει πολύ στο τελευταίο κομμάτι, διαρθρώνοντας την ιστορία με τέτοιο τρόπο ώστε ο καταιγισμός των αστείων να βγαίνει φυσικά, αφήνοντας τους θεατές καθ' όλη τη διάρκεια της προβολής με ένα συνεχές χαμόγελο.

Προσωπικά, προτείνω ανεπιφύλακτα σε όλους την ταινία, καθώς στηλιτεύει με χιουμοριστικό τρόπο τη δυτική συγκατάβαση προς το υπόλοιπο... σύμπαν. Το σενάριο είναι εύκολο στην παρακολούθηση, ενώ τα αστεία πραγματικά αφήνουν τον κάθε θεατή στο τέλος της προβολής με ένα ζευγάρι καλογυμνασμένων κοιλιακών από τα γέλια.

Σύλβια Θεοχάρη,
B'1 Λυκείου

Διαγωνισμός Φωτογραφίας; Ετοιμαστείτε!!!!

Ξεφύγετε για λίγο από το εξαντλητικό διάβασμα της ημέρας, πάρτε μία φωτογραφική μηχανή στα χέρια σας και γίνετε φωτογράφοι!! Αναζητήστε παλιές φωτογραφίες ή δημιουργήστε νέες με κεντρικό θέμα τις ομορφιές της Ελλάδας μέσα από τα ταξίδια. Οι φωτογραφίες που θα στείλετε στο email της κας Μπιλάλη Βασιλικής: bilalivas@gmail.com ή της Αλεξάνδρας Χατζηεμμανουήλ: alexia.artcinema@gmail.com θα πρέπει να είναι το πολύ 3. Οι τρεις καλύτερες θα βραβευτούν και θα δημοσιευτούν στο περιοδικό του σχολείου μας. Περιμένουμε με ανυπομονησία τις φωτογραφίες σας!!!

Τον νικητή περιμένει μεγάλο δώρο!

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
"Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

Ελ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη
τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:
Βασιλική Μπιλάλη, Φιλόλογος

Συντακτική Ομάδα:
Μαθητές και Μαθήτριες
του σχολείου

Καθηγήτρια Πληροφορικής
Ναυσικά Παππά

Δημιουργικό - Εκτύπωση:
Λυχνία Α.Ε. • τηλ. 210 3410436
www.lychnia.gr

Η χριστουγεννιάτικη γιορτή μας θα γίνει στις

22 Δεκεμβρίου 2014

Σας περιμένουμε με χαρά

Τα Εκπαιδευτήρια "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"
 σας προσκαλούν την Παρασκευή 19/12
 και ώρα 17.00' - 20.00'
 στη χριστουγεννιάτικη βραδιά
 που διοργανώνεται από τους μαθητές και τις μαθήτριες
 του Γυμνασίου και του Λυκείου
 και τους καθηγητές τους.
 Η βραδιά περιλαμβάνει
 χριστουγεννιάτικη εκδήλωση (ώρα 18.00'),
 έκθεση χριστουγεννιάτικης κάρτας
 και Bazaar για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Καλά Χριστούγεννα!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Μπορούμε να μπούμε στη χρονιά αυτή
δημιουργικά μόνο όμως με την προϋπόθεση
ότι θα μπούμε με την ελπίδα, με τη βεβαιότητα
ότι ο Κύριος βρίσκεται στη χρονιά αυτή,
ότι Εκείνος είναι ο Κύριος και θα μας οδηγήσει
στο σωστό μέρος,
με την πίστη ότι τίποτα δε θα συμβεί
χωρίς τη θέληση
ή τη συγκατάθεση του Θεού.

Για μια ακόμη φορά ένας νέος χρόνος πλησιάζει. Όταν είμαστε νέοι υποδεχόμαστε τον καινούργιο χρόνο με ανοιχτές καρδιές, νομίζοντας πως όλα θα μας είναι δυνατά κατά τη διάρκεια του. Τον βλέπουμε ν' απλώνεται μπροστά μας σαν μια ατελείωτη πεδιάδα καλυμμένη με παρθένο χιόνι, που ούτε μια πατημασιά δεν έχει ακόμη σημαδέψει τη λευκότητα της· τα πάντα είναι δυνατά, τα πάντα είναι αγνά και φωτεινά.

Η νέα χρονιά πράγματι απλώνεται μπροστά μας σαν ένα απάτητο μονοπάτι, μια πλατεία παρθένα πεδιάδα που θα πρέπει ν' ανθίσει μ' ένα πλούτο καλών ανθρώπινων πράξεων. Όποια κι αν είναι η ηλικία μας ένα μονοπάτι απλώνεται μπροστά μας και από μας εξαρτάται αν θα το κάνουμε "οδόν Κυρίου" ή όχι. Από εμάς εξαρτάται το αν για τους γύρω μας και για τους εαυτούς μας και για τις επόμενες γενιές θα φτιάξουμε

δρόμο για τον Ουρανό ή την Κόλαση - την αιώνια Κόλαση, ή απλώς τη σκληρή ανθρώπινη κόλαση της γης.

Μπορούμε να μπούμε στη χρονιά αυτή δημιουργικά μόνο όμως με την προϋπόθεση ότι θα μπούμε με την ελπίδα, με τη βεβαιότητα ότι ο Κύριος βρίσκεται στη χρονιά αυτή, ότι Εκείνος είναι ο Κύριος και θα μας οδηγήσει στο σωστό μέρος, με την πίστη ότι τίποτα δε θα συμβεί χωρίς τη θέληση ή τη συγκατάθεση του Θεού. Αν η στάση μας είναι τέτοια θα δούμε πως τίποτα δεν είναι τυχαίο (αυτός που πιστεύει στην τύχη δεν πιστεύει στον Θεό), πως δεν υπάρχουν άσκοπες συναντήσεις και πως το κάθε πρόσωπο μας έχει σταλεί από τον Κύριο. Αν μπούμε στη χρονιά αυτή γνωρίζοντας ότι το καθετί -φωτεινό και σκοτεινό, καλό και τρομακτικό- είναι ένα δώρο από το Θεό που μας έρχεται ώστε μέσα μας η πίστη, η ελπίδα, η αγάπη, η

χαρά και η δύναμη του Κυρίου να έλθουν στον κόσμο, αν έχουμε σταθερή πίστη πως το κάθε πρόσωπο που έρχεται στο δρόμο μας μας έχει σταλεί για να του προσφέρουμε το λόγο ή την πράξη του Κυρίου ή για να τα δεχτούμε από εκείνο, τότε η ζωή θα είναι πλούσια και θα έχει νόημα - διαφορετικά θα παραμείνει ένα παιχνίδι της τύχης, μια ατελείωτη αλυσίδα τυχαίων περιστατικών.

Ας μπούμε στον καινούργιο χρόνο μ' αυτή την πίστη και την ελπίδα και με τέτοια πνευματική φλόγα, ας δεχτούμε ο ένας τον άλλον και οποιονδήποτε ο Θεός μας στείλει, με τον τρόπο που ο Κύριος δέχεται εμάς στην πορεία μας κι ας δεχτούμε ό,τι και αν μας συμβεί σαν από το χέρι του Θεού, και σ' όλες τις περιστάσεις ας συμπεριφερόμαστε σαν Χριστιανοί· τότε όλα θα πάνε καλά.

"Ημέρα Κυρίου"

Μητροπολίτη Αντωνίου του Σουρόζ

Καλή & ευλογημένη χρονιά!

Έργο Ευαγγελίας & Νικόλα Μελισσηνού